

РЕШЕНИЕ

№ 274

гр. Благоевград, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Димитър Р. Беровски

при участието на секретаря Миглена Ант. Каралийска
като разгледа докладваното от Димитър Р. Беровски Гражданско дело № 20211210102632 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 341 и сл. ГПК и е във фазата по допускане на съдебната делба.

Образувано е по искова молба, подадена от Й. И. Н., ЕГН *****, с адрес гр. *****, С. И. З., ЕГН *****, с адрес общ. *****, К. И. Ш., ЕГН *****, с адрес общ. *****, ул. "****" и С. И. З., ЕГН *****, с адрес гр. ***** против С. И. З., ЕГН *****, с адрес гр. *****, ЕГН *****, с адрес общ. *****, Ж. К. З., ЕГН *****, с адрес общ. *****, А. К. З., ЕГН *****, общ. *****, Ц. К. З. - *****, ЕГН *****, гр. *****, С. К. З., ЕГН *****, общ. *****, С. К. П., ЕГН *****, с адрес гр. ***** и Т. К. З., ЕГН *****, гр. *****.

В хода на съдебното производство ответницата С. С. З. е починала и е заместена на основание чл. 227 ГПК от своите наследници по закон Ж. К. З. (син), А. К. З. (син), Ц. К. З. – *****, (дъщеря), С. К. З. (син), С. К. П. (дъщеря) и Т. К. З. (дъщеря) - същите и първоначални страни в производството.

Изпълнена е процедурата по чл. 131 ГПК по отношение на всички ответници.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците С. И. З., С. С. З., Ж. К. З., А. К. З. и С. К. П., чрез процесуалния им представител адв. ***** М. са депозирали отговор на исковата молба, като считат същата за неоснователна. Впоследствие представителна власт на адв. ***** М. по отношение на ответниците Ж. К. З., А. К. З. и С. К. П. е била прекратена на основание чл. 36 ГПК поради отказ от пълномощие. След този отказ от пълномощия ответниците Ж. З. и А. З. са променели процесуалната си позиция относно предявения иск за делба, като признават предявения иск за делба на процесния недвижим имот при посочените от ищците квоти. Ответницата С. К. П. не е променила първоначалната си позиция за неоснователност на предявения иск за делба.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците Ц. К. З. – *****, С. К. З. и Т. К. З. не са депозирали отговор на исковата молба.

Ищците твърдят, че с ответниците са съсобственици на недвижими имот – ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 66460.466.17 в гр.***, местност „*****“ (подробно индивидуализиран в исковата молба). Сочат, че съсобствеността върху процесния имот е възникнала по силата на наследствено правоприемство от общия на страните наследодател

Ответниците С. И. З. и С. К. П. оспорват иска за делба. В тази връзка заявяват, че наследодателят ***** З. действително е бил собственик на имот в гр.***, местност „****“, но същият бил с по-голяма площ от посочената от ищите /6000 кв.м., а не около 3000 кв.м./ Поддържат, че приживе /около 1975г./ *** З. бил разделил имота между тримата му сина – ищеца С. З., починалият на 27.10.2008г. *** З. и ответника С. З. на три равни дяла, а на дъщерите му – ищите С. З. и К. Ш. преди омъжването им бил уравнил дела им с пари. Излагат, че процесният имот бил делът на ответника С. З., като същият бил едноличен собственик на същия поради извършената около 1975г. делба от баща му *** З. и започналото от 1975г. и продължаващо и към настоящия момент владение. Смятат, че ответникът С. З. бил собственик на имота поради изтекла в негова полза над 45 годишна давност, започнала да тече от 1975г. до настоящия момент.

От изложеното следва изводът, че страните по делото са законни наследници на *** **** З. (починал на 24.03.1996г.), като С. И. З., Й. И. Н., С. И. З., К. И. Ш., С. И. З. и *** И. З. са

негови деца, а ответниците Ж. К. З., А. К. З., Ц. К. З. – ****а, С. К. З., С. К. П. и Т. К. З. са негови внуци.

Съгласно чл. 5, ал. 1 ЗН, наследственият дял от имуществото на ***** З. е в размер на по 1/6 ид. част за всяко едно от шестте му деца (С. И. З., Й. И. Н., С. И. З., К. И. Ш., С. И. З. и *** И. З.). Съответно след смъртта на *** И. З. неговата 1/6 ид. част се разделя между неговите седем наследника, като от тях след смъртта на съпругата му С. С. З. в хода на процеса са останали ответниците Ж. К. З., А. К. З., Ц. К. З. – ****а, С. К. З., С. К. П. и Т. К. З.. При това положение децата на *** И. З. следва да се придобили по 1/36 ид.ч. от наследството на техния дядо ***** З..

Предвид обстоятелството, че ищцовото правно твърдение за наличието на съсобственост по отношение на процесния недвижим имот се базира именно на обсъжданото наследствено правоприемство, изходът от делото зависи от преценката на насрещните възражения на ответниците С. И. З. и С. К. П., че ответникът С. И. З. е едноличен собственик на процесния недвижим имот.

В тази връзка доводите на ответниците С. И. З. и С. К. П., насочени срещу основателността на предявения иск за делба, са ориентирани към обосноваване на позицията, че ответникът С. З. е придобил спорния поземлен имот въз основа на давностно владение, продължаващо повече от 45 години.

По този повод към доказателствения материал е приобщен нотариален акт с № 42 от 20.05.2021 г., том III, рег. № 4235, издаден по нот. дело № 408 от 2021 г. по описа на кантората на нотариус ***, с район на действие – районът на Районен съд – гр. Благоевград. С него, след извършена обстоятелствена проверка по смисъла на чл. 587, ал. 2 ГПК, нотариусът е признал ответника С. З. и съпругата му *** К. З. за еднолични собственици в режим на съпругеска имуществена общност на процесния поземлен имот, на основание придобивна давност.

В задължителната съдебна практика (вж. Тълкувателно решение № 11 от 21.03.2013 г. по тълк. дело № 11 от 2012 г. на ОСГК на ВКС, както и постановените след неговото приемане Решение № 153 от 10.07.2013 г. по гр. д. № 889/2012 г., I г. о. на ВКС, Решение № 208 от 24.09.2013 г. по гр. д. № 1961/2013 г., I г. о. на ВКС, Решение № 108 от 28.10.2015 г. по гр. д. № 1854/2015 г., II г. о. на ВКС и Решение № 184 от 11.10.2016 г. по гр. д. № 1147/2016 г., I г. о. на ВКС – всички по чл. 290 ГПК /в редакцията му до измененията с бр. 86 от 2017 г. на ДВ/), е абсолютно утвърдено разбирането, че: нотариалният акт, с който по реда на чл. 587 ГПК се признава право на собственост върху недвижим имот, макар да не притежава материалната доказателствена сила по чл. 179 ГПК, има легитимиращ ефект за лицето, в чиято полза е издаден; тази легитимация е обвързваща за третите лица и за съда досежно удостовереното в акта право на собственост; затова в исковото производство съдът не извършва проверка на верността на извода на нотариуса за осъществяване на удостовереното с нотариалния акт право, нито преповтаря извършената от нотариуса проверка на правата на поискалото издаването на акта лице, а е длъжен да зачете обвързващата доказателствена сила на нотариалния акт; тя обаче може да бъде оспорена от всеки субект, който има правен интерес да твърди, че титулярят на акта в действителност не е носител на спорното вещно право; при такова оспорване тежестта на доказване се носи от оспорващата страна, без да намира приложение специалният процесуален режим, регламентиран в чл. 193 – чл. 194 ГПК; в този случай оспорващият трябва да опровергае констатациите на нотариуса било като докаже свои права, противопоставими на титуляря на акта, било като опровергае фактите, обуславящи посоченото в акта придобивно основание, или докаже, че признатото право се е погасило или е било прехвърлено другиму след издаването на акта; когато оспорващата страна не успее да обори легитимационния ефект на констативния нотариален акт по визирания начин, се прилагат последиците от недоказването и съдът е задължен да зачете този ефект.

Изложеното по отношение на констативния нотариален акт важи в пълна степен и когато с

него е удостоверено придоб***ето по давност на съсобствен (сънаследствен) имот. Тогава лицата, на които се противопоставя актът, дори да са другите съсобственици (сънаследници), също са носители на тежестта да оборят констатациите на нотариуса, а субектите, които се ползват от него, не са длъжни отново да доказват владението си (вж. за такъв случай Решение № 16 от 17.04.2015 г. по гр. д. № 5652/2014 г., I г. о. на ВКС).

Следва също така да се изтъкне, че фактическият състав на владението съгласно чл. 68, ал. 1 ЗС включва както обективният елемент на упражнявана фактическа власт, така и субективният елемент вещта да се държи като своя. Обективният елемент на владението – упражняване на фактическа власт, съвпада с този при държането, като от значение една фактическа власт да се определи като владение е субективният елемент на своене на вещта. Намерението според чл. 69 ЗС се предполага от упражняваната фактическа власт. Според ТР № 1/06.08.2012 г. на ВКС по т.д. № 1/2012 г. презумпцията на чл. 69 ЗС се прилага на общо основание в отношенията между съсобствениците, когато съсобствеността им произтича от юридически факт, различен от наследяването. Когато съсобственик е започнал да владее своята идеална част и да държи вещта като обща, то той е държател на идеалните части на останалите съсобственици и презумпцията се счита за оборена. Независимо от какъв юридически факт произтича съсобствеността, е възможно съсобственикът, който упражнява фактическа власт върху чуждите идеални части да превърне с едностранни действия държането им във владение. Ако се позовава на придобивна давност за чуждата идеална част, той трябва да докаже при спор за собственост, че е извършил действия, с които е обективирал спрямо останалите съсобственици намерението да владее техните идеални части за себе си.

Следователно цитираният нотариален акт по обстоятелствена проверка от 20.05.2021 г., с който ответникът С. З. и съпругата му *** З. са били признати за собственици на основание давностно владение на процесния имот, ги легитимира като такъв до доказване на противното от страна на ишците. В тази връзка е нужно да се изтъкне, че при съсобственост, независимо от източника ѝ на възникване (включително и при наследяване), е възможно един от съсобствениците (сънаследниците), който упражнява фактическа власт върху чуждите идеални части, да превърне с едностранни действия държането им във владение. Ако се позовава на придобивна давност за чуждата идеална част, той трябва да докаже при спор за собственост, че е извършил действия, с които е обективирал спрямо останалите съсобственици намерението да владее техните идеални части за себе си (съобр. постановките, възприети в Тълкувателно решение № 1/06.08.2012 г. по тълк. д. № 1/12 г., ОСГК на ВКС). Затова, когато един съсобственик (сънаследник) упражнява фактическа власт върху съсобствен (сънаследствен) имот, той поначало се счита за владеец на своята част и за държател на частите на останалите сътитуляри на вещното право (вж. и Решение № 109/27.06.2017 г. по гр. д. № 3973/16 г., I г. о. на ВКС). Тук от съществено значение е основанието, на което съсобственикът (сънаследникът) е започнал да упражнява фактическа власт върху общия имот, понеже при фактическата власт, започнала на основание, което изключва владението на останалите съсобственици (сънаследници), намерението за своене на първия се предполага по чл. 69 ЗС (вж. Решение № 32/08.02.2016 г. по гр. д. № 4591/15 г., I г. о. на ВКС).

Отнесени на плоскостта на настоящия казус горепосочените принципни постановки от съществено значение е да се установи основанието, на което ответникът С. З. е започнал да упражнява фактическа власт върху процесния имот, който представлява част от общия наследствен имот.

В тази връзка по делото бяха събрани гласни доказателствени средства чрез разпита на свидетелите *****.

При разпитите им всички гореизброени свидетели описват родствения връзки между страните по делото, техните отношения във връзка уреждане въпроса с процесния имот. В тази връзка свидетелите заявяват, че: общият наследодател на страните *** З. е бил

направил къща в процесния имот, в която живял до смъртта си. Става ясно, че след като *** З. построил къщата, последователно неговите синове С. и С.чо З.и направили къщи в общия наследствен имот, като първи около 1970-1971г. построил къщата си по –големият брат ищецът С. З., а след това около 1984-1985г. ответникът С. З.. Свидетелите ***** описват общия наследствен имот, а именно, че се намира в гр. ***, в местността „****“, като същият е с площ от около 3-4 дка. Установява се, че има частично поставени огради в имота между частта, която ползва ответникът С. З. и ищецът С. З.. Между частта, която ползва ответникът С. З. и наследниците на починалия му брат *** З., един от които е ответникът А. З., няма ограда. Вътрешната ограда между частта на С. З. и частта на С. З. е поставена някъде около 1974-1975г. Общият наследствен имот е ограден отвсякъде с телена мрежа. Всеки един от свидетелите разграничава частите от общия имот, които се ползват от живите братя С. З., С. З. и наследниците на починалия брат *** З.. Установява се от показанията на свидетелите, че към настоящия момент, че в старата къща, построена от наследодателя на страните *** З. не живее никой. Братята С. и С.чо З.и от построяването на къщите им и понастоящем обитават същите, като всеки от тях си ползва земята около къщата си. В частта на третия брат *** З. няма построена къща, като същата се ползва като овощна градина от неговите наследници. В посочените части показанията и на четиримата свидетели не съдържат никакви сериозни противоречия по релевантните факти, които да имат практическо значение, а по-скоро взаимно се допълват. Наблюдават се само несъществени разминавания, които се дължат на дистанцията на времето, и то по обстоятелства, които не са меродавни за предмета на доказване.

От разпита на свидетелката **** допълнително се изяснява, че *** З., като баща на С., С.чо и *** З.и, е споделял пред същата, че иска да раздели имота си на тримата си сина, като на трите си дъщери ще се реваншира с пари. Казаното от свидетелката **** по обсъждания въпрос заслужава кредит на доверие. То се базира на нейни непосредствени впечатления, формирани от случайни разговори с *** З., не се опровергава от други доказателства и звучи напълно логично, особено на фона, че всички свидетели заявяват, че общият наследствен имот се е бил ползвал на три части от братята З.и.

От назначената по делото съдебно-техническа експертиза се изяснява местоположението, границите и съседите на процесния имот. От заключението на същата и от уточненията на вещото лице инж. В. Ю. направени при проведеното му изслушване в открито съдебно заседание на 18.03.2024г. се установява, че най-ранни данни за вида на общия наследствен имот на ***** З., се черпят от показаното на сателитната снимка от дата 19.08.2003 г. /Приложение № 7 към експертизата/, от която е видно, че имотът е застроен със сгради, ограден, но също така е видно, че към онзи момент, той вече е разделен по ползване от наследниците с вътрешни огради, по начин на трайно ползване. Става ясно, че всяка от площта от общия наследствения имот, обработвани от тримата братя С., С. и *** З.и, е оградена с огради, с изключение на частта, ползвана от наследниците на *** И. З., тонирана в жълто на скицата от огледа на място /Приложение № 16 към експертизата/, която има ограда само от изток и е без ограда, с граничещите части ползвани от С. З. и С. З.. Вещото лице е категорично, че имотът не е нанасян в кадастрални планове на Община ***, видно от описаното в Удостоверение изх.№ 339 от 30.12.2016 год., на Община *** /Приложение № 8 към експертизата/, като няма последващи изменения на кадастралната карта. Става ясно, че в целия наследствен имот, който е бил собственост на ***** З.. показан на скицата от огледа на място /Приложение № 16 към експертизата/, има изградени следните сгради и постройки, а именно: в границите на частта тонирана в синьо /частта на ответника С. З./, присъстват старата наследствена паянтова къща на два етажа /2ПЖ/, нова масивна жилищна сграда на два етажа /2МЖ/, до нея масивна стопанска сграда на един етаж /МС/, масивна селскостопанска сграда /МС/, масивна външна тоалетна, два селскостопански навеса и един навес, тип лятна кухня. В свободната дворна площ има зеленчукови градини и овощна градина, една асма на метална конструкция и един кладенец, с инсталирана на него помпа за

пол***е; в границите на частите тонирани в оранжево /частта на ищеца С. З./, присъстват нова масивна жилищна сграда на два етажа /2МЖ/, едно преддверие пред входа на сградата /МЖ/, един масивен двоен гараж /МГ/, една паянтова селскостопанска сграда на два етажа-плевня /2МС/, и масивна външна тоалетна. В свободната дворна площ има зеленчукови градини и овощна градина, асма на метална конструкция, и един кладенец, с инсталирана на него помпа за пол***е; в частите, тонирани в жълто /ползвана от наследниците на починалия брат *** З./, няма изградени постройки, а има само овощна градина. От подробните разяснения на вещото лице, дадени в при проведеното му изслушване в откритото съдебно заседание на 18.03.2024г. става ясно, че целият имот с площ от 4831 кв.м. е ограден с паянтова ограда, с изключение на североизточната страна. Но от тази обща площ от 4,831 кв.м., 1740 кв.м. попадат в процесния имот № 466.17, за който има одобрена кадастрална карта, за което има и съответната заповед, която е описана в Приложение № 13 към експертизата, а именно: Заповед № 18-10176-23.10.2020 година за одобрение на кадастралната карта за поземлен имот № 466.17, като тя представлява индивидуална карта по чл. 49а, ал. 3 ЗКИР и такава карта се прави по искане на собственици. Става ясно, че няма пречка за цялата площ от 4,831 кв.м. да се създаде кадастрална карта, като то ще бъде изменение на сега действащата кадастрална карта, като включително тук ще участва и имот, за който вече е създадена кадастрална карта, а именно процесният имот с № 466.17, ако някъде се е променила границата. Установява се, че няма вътрешни огради в процесния имот само в частта с наследниците на *** З.. Между частите, тонирани в син цвят (частта на ответника С. З.) и жълт цвят (частта на наследниците на починалия брат *** З.), онагледени в Приложение № 16 към експертизата, няма огради. Има паянтова ограда между имота на С. З. и С. З.. В Приложение № 16, тонирана в жълт цвят, е частта, притежавана от наследниците на *** З., като това е овощна градина. Това се установява и от Приложение № 21 от експертизата, където вещото лице е посочил в зелен цвят границата между частта на наследниците на *** З. и частта на ответника С. З.. Става ясно, че частта, която се ползва от наследниците на *** З. представлява овощна градина. Вещото лице посочва и причината да няма огради между частта на наследниците на *** З. и частите на другите двама братя - ищецът С. З. и ответникът С. З.. Причината е чисто практическа, защото при наличието на ограда не може да си обслужва овощната градина на наследниците на *** З., като нейното изграждане не би било удачно. От измерванията, извършени от вещото лице се установява, че от общия наследствен имот реално най-много ползва ищецът С. З., което е тонирано в оранжев цвят на Приложение № 16 към експертизата, а именно 2064,31 кв.м. Ответникът С. З. ползва частта, която е тонирана в син цвят на Приложение № 16 към експертизата с площ от 1740 кв.м., която, както стана ясно, е и процесният имот с идентификатор 66460.466.17. Освен тези 1740 кв.м. ответникът ползва още 265,93 кв.м., които не са част от общия наследствен имот, а от пасище на Община ***. Наследниците на третия брат *** З. ползват 783,99 кв.м., тонирани в жълто на Приложение № 16 към експертизата. В Приложение № 7 вещото лице е показало извадка от Google Earth от 2003 година, като това е първата дата от сателитните снимки, в която процесният имот с идентификатор 66460.466.17 е очертан с червени линии. Вещото лице е категорично, че през 2003 година общият наследствен имот е в същите граници и разделен по същия начин между тримата братя. Още тогава е била налице вътрешната ограда между частта на ищеца С. З. и ответника С. З., която после прекъсва, там където е частта на наследниците на *** З.. Става ясно, че по този начин имотът се ползва най-рано от 2003г., като за ранни дати няма изготвени планове. Вещото лице е категорично също, че между частите на С. и С. З.и има отС.ие, като това отС.ие в и в северната част, и в южната част. Вътрешната ограда е прекъсната само през средата, където е частта на наследниците на третия брат *** З., като това прекъсване на оградата е направено практически, а именно за цялостното ползване на овощната градина. Установява се, че разС.ието между отделните три части, както през 2003 година, така и към настоящия момент, когато вещото лице е извършил оглед и измерване на мястото, е едно и също.

С оглед събрания по делото доказателствен материал се констатира факти, които ясно показват, че ответникът С. З. е упражнявал фактическа власт спрямо имота с намерение за своене както преди смъртта на наследодателя *** З. (на 24.03.1996г.), така и след неговата смърт и след издаването на констативния нотариален акт, от каквото естество са доказаните по делото обстоятелства за: намерението на общия наследодател *** З. да раздели имота си на тримата си сина С., С.чо и *** З.и, като на трите си дъщери Й. Н., С. З. и К. Ш. ще се реваншира с пари; че поземленият имот още приживе на наследодателя е бил разделен между тримата братя и същият се ползва по този начин над 45 години; ползването на целия процесен имот с идентификатор 66460.466.17 и след смъртта на *** З. е само и единствено от С. З. и от членовете на неговото семейство; построяването от С. З. и членовете на неговото семейство на двуетажна жилищна сграда, до която само те са имали необезпокояван достъп; построяването от страна на С. З. и на други постройки в процесния недвижим имот, които също са били ползвани единствено от него и от семейството му; наличието на вътрешна ограда в имота между частите на братята С. и С. З.и, която ограда е налична най-рано от 2003г.; стопанисването и на градината в имота, където отново само С. З. и лицата от неговото домакинство са осъществявали производство на плодове и на зеленчуци, за собствена консумация; значителният времеви диапазон (от над 40 години), през който тези действия са били ясно манифестирани, при липсата на противопоставяне от останалите наследници на *** З.. Комплексната преценка на споменатото поведение на ответника С. З. е опора за заключението, че действията, обективирани в него, са били възплъщение на фактическото съдържание на еднолична собственост.

В обобщение се налагат следните крайни изводи:

Ответникът С. З. е започнал да упражнява фактическа власт върху процесния имот на основание, което изключва владението на останалите съсобственици (сънаследници), като тази фактическа власт е упражнявана повече от 10 години с намерение за своене.

Ответникът С. З. е придобил процесния имот на основание придобивна давност, за което се е бил снабдил с констативен нотариален акт по реда на чл. 587 ГПК.

Не може да се допусне делба на процесния имот, тъй като ответникът С. З. е едноличен собственик на същия.

Следователно искът за делба на процесния недвижим имот е неоснователен и следва да се отхвърли.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора и направеното искане, ищците следва да заплатят на ответника С. З. разноски в производството в размер на общо 2650 лв., от които 1800 лв., представляващи адвокатско възнаграждение за един адвокат и 850 лв., представляващи възнаграждение за вещо лице.

Ищците на основание чл. 9 от Тарифата за държавните такси, които се събират по ГПК, следва да заплатят държавна такса в размер на 100 лв. по сметката на РС – Благоевград.

Ръководейки се от изложените съображения, Районен съд – гр. Благоевград, Гражданско отделение

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Й. И. Н., ЕГН *****, с адрес гр. *****, С. И. З., ЕГН *****, с адрес общ. *****, К. И. Ш., ЕГН *****, с адрес общ. *****, ул. ***** и С. И. З., ЕГН *****, с адрес гр. ***** против С. И. З., ЕГН *****, с адрес гр. *****, мах. *****, №44, Ж. К. З., ЕГН *****, с адрес общ. *****, А. К. З., ЕГН *****, общ. *****, Ц. К. З. - *****, ЕГН *****, гр. *****, С. К. З., ЕГН *****, общ. *****, С. К. П., ЕГН *****, с адрес гр. ***** и Т. К. З., ЕГН *****, гр. *****, иск за делба на следния недвижим имот: **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ** с идентификатор **66460.466.17**, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед 18-

10176/23.10.2020г. на началника на СГКК - Благоевград, е адрес на имота гр.***** местност „*****“, стар идентификатор 66460.466.9; 66460.466.10, номер по предходен план 466009, с площ **1 740 кв.м.**, трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: за друг вид застрояване, при съседи на имота: имот 66460.466.835, 66460.466.9906, 66460.466.9, 66460.466.10.

ОСЪЖДА Й. И. Н., ЕГН *****, с адрес гр. *****, С. И. З., ЕГН *****, с адрес общ. *****, К. И. Ш., ЕГН *****, с адрес общ. *****, ул. „**** и С. И. З., ЕГН *****, с адрес гр. **** да заплатят на С. И. З., ЕГН *****, с адрес гр.***, мах. „*****“ №44 сумата от **2650 лв. /две хиляди шестстотин и петдесет лева/**, разноси по делото.

ОСЪЖДА Й. И. Н., ЕГН *****, с адрес гр. *****, С. И. З., ЕГН *****, с адрес общ. *****, К. И. Ш., ЕГН *****, с адрес общ. *****, ул. „**** и С. И. З., ЕГН *****, с адрес гр. **** да заплатят по сметката на РС – Благоевград сумата от **100 лв. /сто лева/** държавна такса за отхвърления иск за делба.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок, считано от връчването на препис на страните по делото, пред Окръжен съд – гр. Благоевград. Като жалбата се подава чрез Районен съд – гр. Благоевград.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____